

Н. М. Поправко, заступник директора з виховної роботи, спеціалізована школа «Лицей», м. Шостка, Сумська обл

## ЗА МИРНЕ НЕБО СПАСИБІ ВАМ, ВЕТЕРАНИ!

### 1-й учень

У день голубого квітучого маю  
До тебе, людино, звертаюсь, волаю,  
Залиш на хвилину щоденні турботи,  
З собою побудь у глибокій скорботі.

### 2-й учень

Згадай чоловіка, товариша, брата,  
Дружину, сестру чи посивілу матір,  
Усіх, хто кував Перемогу й загинув  
За тебе, за мене, за всю Батьківщину.

**1-й учень.** ХХІ століття. Рік 2011. 9 травня. День, як і вчора, позавчора, рік тому. Так само лагідно зранку світить сонечко, а спокійна весняна блакить неба ніжно обіймає землю. Розкішні тюльпани, квіти весни, привітно вітаються з кожним, тихо промовляючи: «Добридень, добридень...».

**2-й учень.** І, здається, так було завжди: весною на галявинах з'являлися блакитнооокі проліски, а перелітні птахи починали вити на рідній землі гнізда, щоб у них невдовзі почувся писк зовсім малесеньких пташенят...

**3-й учень.** А влітку міста, села й усе навколо наповнювалося такою кількістю сонячного світла, що кожний відчував його життєдайні промені.

**1-й учень.** А ось восени, тільки восени клен одягав багряно-жовте вбрання, а вічнозелена ялинка заздрила цій красі й усе чекала зими, щоб одній покрасуватися серед посмутнілих безлистих дерев.

**2-й учень.** Здається, так було завжди на нашій землі: спокійно, мирно, надійно...

**3-й учень.** Але зовсім інші весни, літа, осені, зими пам'ятають ветерани — ті, хто в буремні 40-ві став захищати кожний сантиметр землі від чуми ХХ століття — фашизму, захищати заради миру на землі, заради всіх нас нині живущих.

Звучить пісня «Вставай, страна огромная...», сл. В. Лебедева-Кумача, муз. А. Александрова.

### 1-й учень

У житті є пам'ять, що ніколи не вмирає,  
Із забуття нетлінне повертає...  
Є людський біль, і честь, і слава —  
Їх забувають не маєм права.

### 2-й учень

Не маєм права на байдужість і на скупість,  
Не маєм права на сучасний нігілізм.  
Усім прийдешнім передати мусим  
І наш, і старших поколінь прометеїзм.

**3-й учень.** Так, її величність Пам'ять ніколи не вмирає, вона — лакмусовий папірець, який вивіряє нас на людяність, гуманність, благородство.

**4-й учень.** Шановні ветерани, пам'ять про ваш вікопомний подвиг у роки Великої Вітчизняної війни завжди буде в серцях юних, у серцях прийдешніх поколінь.

**1-й учень.** Тож, дорогі наші гості, ми, учні, надзвичайно раді ось цій нагоді зустрітися з вами, з вами — миротворцями, з вами — солдатами, які й сьогодні залишаються в строю.

**2-й учень.** Тож за добрим українським звичаєм прийміть від нас, юних, хліб-сіль як символ роду й нашого народу, як символ миру й зодчества.

**3-й учень** (під час вручення короваю)

Твоя високість, мужність, кров твоя  
Планету і людину захистили,  
Щоб хліб родив і світлий день бував.

**Старшокласник.** Маринко! А чи ти знаєш слова, які люди завжди вимовляють із радістю?

**Маринка.** Так. Це слова: «матуся», «сонце», «квіти», «друзі».

**Старшокласник.** Правильно. А от, на жаль, є слова, які навіюють сум наповнюють вологою очі. Ти їх знаєш?

**Маринка.** Звісно, знаю. Це страшні слова — «смерть», «війна», «фашизм».

**Старшокласник.** А що потрібно, щоб ти їх забула на-завжди й ніколи не промовляла?

**Маринка.** Потрібен мир на всій землі!

**Старшокласник.** Маринко, яка ж ти розумниця!

**Старшокласниця.** Іванку! Чи ти згодний із Маринкою?

**Іванко.** Звичайно, згодний.

**Старшокласниця.** А тобі навіщо потрібен мир?

**Іванко.** А мені потрібен мир, щоб навчатися в школі, щоб завжди бачити маму, тата, сестричку, бабусю й дідуся; щоб здійснилася моя найзаповітніша мрія. (А яка — секрет! Нікому не скажу!) Це ж я тільки Маринці вчора зізнався, що хочу, як і тато, стаги машиністом довгих потягів і їздити по всій Україні, а більш нікому не скажу. А ще мені потрібен мир, щоб їсти морозиво. (Сором'язливо.) Ой! Як я його люблю!

**Старшокласниця.** Який же ти молодець, Іванку! А особливо тому, що вмєш зберігати таємницю. А можливо, ти її розповіси нашим гостям? Подивися,

стільки їх у залі зібралось, таких суворох і серйозних, але таких рідних і дорогих.

**Старшокласник.** Дорогі Маринко та Іванку! Сьогодні в нас у гостях ветерани страшної війни — Великої Вітчизняної. Зовсім юними вони пішли на фронт. Під шаленими кулями гартувався їхній характер, під нічними зорями, у перервах між боями, визрівали їхні мрії. І першою, я впевнений у цьому, була найбажаніша мрія повернутися з Перемогою додому й принести на рідну землю мир.

**Старшокласниця.** І вони перемогли — й повернулися переможцями, і принесли жаданий мир. На обвуглених від полум'я дорогах Великої Вітчизняної вони довели, що мають святе право бути вільними людьми, право мати Батьківщину, кохану, кохання, право зустрічати світанки й вранішню зорю, право мати Мир, який ось уже 66 років вони оберігають на нашій славній українській землі.

**Старшокласник.** І за це право, дане нам вами, дорогі ветерани, велике спасибі й низький уклін від ваших онуків, правнуків, які не бачили, як палала земля, як плавився від вогню метал, як людина ставала залізною задля священної помсти, як на терезах зрівнялися життя і смерть... На щастя, молодше за вас покоління й зовсім юні не бачили всього цього, і тому сьогоднішньому світлому дню вони завдячують тільки вам, ветерани, співаючи: «Хай завжди буде сонце! Хай завжди буде мама! Хай завжди буду Я!».

**1-й учень.** У ті буремні сорокові роки вам було стільки, скільки нам сьогодні. Ви були усміхненими, завзятими...

**2-й учень.** Але, дивлячись на ваші ордени та медалі, думаю, що все-таки ви були сміливішими, загартованішими, більш відчайдушними, ніж ми. Бо ви були діти свого часу, вас дійсно гартувало життя. І ви зробили все для того, щоб передати нам прометеїзм старших поколінь, ви посіяли праведне зерно, й паростки добра дало воно.

**3-й учень.** Ось які ці паростки! Зустрічайте! Вам про вашу молодість, обвуглену дорогами війни нагадують юні артисти.

У виконанні учнів звучить пісня «Смуглянка», сл. Я. Шведова, муз. А. Новікова.

**4-й учень.** Вам пощастило: ви повернулися з пекла, повернулися для того, щоб стояти на варті миру й оберігати спокійний наш сон. Але, шановні ветерани, ви ніколи не забудете тих, хто назавжди залишився на безіменних висотах молодим і безвусим, хто так і не відчув щемливого смаку Перемоги.

Звучить пісня «На безымянной высоте».

**1-й учень.** Сьогодні ми запалимо поминальну свічку в пам'ять про тих, чий імена назавжди залишилися викарбуваними на гранітних плитах меморіалів, хто так і не зустрів весну 45-го року. Хвилина мовчання — це наш глибокий біль.

Запалюють свічку, хронометр відлічує хвилину.

**1-й учень.** Шановні ветерани! Сьогоднішня наша зустріч знаменна: ми зібralися разом напередодні великого свята — Дня Перемоги. Славна наша Україна героїчним минулим, славна трудовими традиціями й визначними іменами. Але й нам, підростаючому поколінню, є про що розповісти вам сьогодні.

**2-й учень.** Увага! Про виконану роботу впродовж минулого навчального року вам звітує волонтерський загін...

Волонтерський загін звітує про роботу в межах проекту «Заради миру на землі».

**3-й учень.** А для того щоб наші подальші плани здійснилися, нам потрібний Мир, який ви, дорогі ветерани, для нас завоювали на обвуглених дорогах війни. Тож прийміть від нас голуба миру як данину за ваш вікопомний, безсмертний подвиг.

Виступ ветерана.

**4-й учень.** Відлітають роки, мов журавлині ключі, у вічність. Ось уже й 66-та мирна весна. Але літа ніколи не зітруть із пам'яті нині юних ваш земний подвиг в ім'я людства, в ім'я мого покоління, в ім'я майбутнього нашої держави.

І сьогодні, дорогі ветерани!

Іменем сина, що батька не знає,  
Іменем батька, що сина не має,  
Іменем жінки, що овдовіла,  
Іменем матері, що посивіла,  
Іменем пам'яті з роду до роду,  
Іменем чесним, священним народу,  
Перед вами ми голову низько схиляєм,  
Клятві священній навек присягаєм.  
Ми не дозволим той жах повторити,  
Хочемо в мирі, у щасті ми жити.

**1-й учень.** Тож живіть ще довго-довго, шановні ветерани! Радуйте нас, передавайте неоціненний досвід, мудрість. І знайте: ви для нас — взірець!

**2-й учень.** Здоров'я вам міцного, завзяття невичерпного, сім'ї щасливої, життя заможного, років незліченних і вічного миру над головою для нас і для вас.

Пісня «Аист на крыше» у виконанні С. Ротару.